

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών και πέμπτον άρθμούνοτες χρόνον
την κλεινήν οικοόμεν γήν των Παρθενώνων.

Χίλια κ' ένιακόσια τέκα
κι' έλα τ'α σαθρά πέλιμα.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαι—άπ' ευθείας προς έμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—δ κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο.
Γιά τ'ά ένα όμωσ μέση—δ έ κ α φ ρ ά γ κ α κ α ι σ τ'ό χ έ ρ ι.

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εμούσου τσελεπή
ότι παλούμεν σώματα «Ρωμηού» άνελλιατή
μέ την άνέλσον τιμή, κ' όποιος άπ' έξω θέλει
δέν θά πληρώνη δι' αυτά ταχυδρομείων τέλη.

'Απρλή δεκάτη,
κανείς'σ'ό Παλάτι.

Χίλια και δεκαεπτά κ' έκατόν άκόμα,
λένε π'ός'σ'τη έπιλογάς βάζου γίο κόμμα.

**'Αίγοι στέχοι
ό, τι τύχη.**

Πάτι γιά λεφτά
μήν άνησυχής...
και χωρίς αυτά
θάλλεις κ' έτουχής.

'Ηλθε πάλιν άνοιξη, ήλθαν τ'ά λουλούδια,
φάνε τ'ός χυμοός τρανοί και πετούν τ'ά φλουδια.
Βάγια βάγια τών βαγίων και γιορτή μεγάλη,
έρδε Λάζαροι περ'ό φάλλεται και πάλι.
Έρδε φάλλομε κ' έμεις γιά καθένα Λάζαρο,
έρδε Λάζαροι περ'ό γιά τ'ό ψηφοπάζαρο.

Μά κ' έν έχης χ'άφι,
μόνον έπιλογάς
θά γματρεύουν πάλι
τόσας σου πληγής.

'Ηλθε πάλιν άνοιξη, ήλθαν τ'ά λουλούδια,
φάνε πίνει κ' έ ζευγής και πληθύνουν βοδία.
Κούκος'σ'τά βουνά τ'ό λέν, περ'όμεις'σ'τά πλάγια
π'ός προβάλλον ζωντανόι Λάζαροι μέ βάγια.
Λάζαροι ζωντανέφαν και Λαζάρων κόμματα
λένε π'ός θ' άρχίσουνε τ'ά παληά καμάρματα.

Παλαμήδα σάν και πριν τ'ός θαναμιρίζει,
ργαίνουσ σάν σαλιγκάροι μέσ' άπ' τ'ό καικί των
Μύδαμοσ έίνε ίναι π'ά ν'ό τ'ός φοβερίη
και την ψωροκόστανα την θαρρούν βιαή των,
και καμμά δέν σημάζεται μούρη σαλιγκάρου
π'ός 'μπορεί σουδαρίον νά γενή Λαζάρου.

'Όλα τ'ά πουλάκια π'άν ζυγά ζυγά,
τόρμη τ'ά δ'όνοι πάει μοναχέ,
και'σ'τους κάμπουσ τέτοιε τραγουδεί αγιά
ζάτος Ρωμηόσνης δόλιο και φτωχό.

**Έτου Σπρωτού τ'ά παλληκάρια,
τ'ής πατριόος τ'ά καμάρια.**

A.

'Εμπρός έμπρός...είς την γραμμή τ'ε νελοαία σ'τίκει,
π'όχει παλιά τ'ό βουνό
και σ'έπασμα τ'όν οδρανέ,
κ' έλιπια τ'ό τσιφτί.

Πέφτουν τ'ό βράδυ'σ'τη έννιά, ζυπούνε μέ την όλινα,
τρέχουν έδα, τρέχουν έκει,
φορον άρβόλαισ και χανί,
και τρένε κουραμάννα.

Μέ τ'ά γλυκοχαράγματα φορτώνονται τ'ός σάκκουσ
κ' άρχίουνε π'όλιωρας κουραστικάσ πορείαισ,
πέρουνε π'όδ' γρήγορο, π'ηδον χαντάκια, λάκκουσ,
και κουραμάνναισ κουβαλούν και κάνουν άγγαρείαισ.

